

เหล่ากอสมนะ

เรียบเรียงจากพระธรรมเทศนาของพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อธัมมชโย)

ยึดเอาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้นแบบ

๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หลวงพ่อรอดคอยวันนี้มายาวนาน ที่จะได้เห็นลูกเณรมาบวชเป็นสมณะ เพื่อจะได้มาเป็นอายุของ พระพุทธศาสนา เป็นเนื่อนาบุญของโลก เมื่อบวชแล้ว ขอจงตั้งใจเป็นพระแท้ เป็นพระในความหมายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จงทำพระนิพพานให้แจ้ง

ลูกเณรมีบุญเก่าอันสั่งสมมาดี จึงได้มีโอกาสมาบวชเป็นสามเณรตั้งแต่ยังเยาว์วัย บวชเป็นสามเณรแล้วก็ตั้งใจ ประพฤติดีปฏิบัติชอบ แล้วก็ศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนตัวเอง สั่งสมบุญบารมี ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ ให้ตั้งใจ ประพฤติธรรมให้ดี โดยยึดเอาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้นแบบ หรืออย่างน้อยก็พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ที่ท่านได้กล่าวเอาไว้ว่า “บวชวันหนึ่ง รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งก็ทำกรรมฐานเรื่อยมาไม่ขาดเลย” ซึ่งการทำกรรมฐานนี้ ลูกเณรก็ทำเป็นปกติอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น เมื่อบวชแล้ว ก็ให้ทำภาวนาอย่างนั้นเรื่อยไป ไม่ให้ขาดเลย

เหมือนกลีบบัวหลวงห่อหุ้มเกสรบัว

๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พระภิกษุสามเณร เป็นผู้เก็บรักษาความรู้อันประเสริฐของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอาไว้ คำว่า เก็บรักษา ในที่นี้ หมายความว่า ต้องเก็บรักษาความรู้เอาไว้ในตัว ไม่ใช่ความรู้ที่อยู่ในตำรา ถ้าความรู้ที่อยู่ในตำรา มันก็เหมือนมีเงินอยู่ในกระเป๋าคณะอื่น เอามาใช้ไม่ได้

เพราะฉะนั้น จะเก็บรักษาความรู้อันประเสริฐนี้ไว้ ภิกษุสามเณรจะต้องทรงจำคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอาไว้ในตัว เอาไว้ในใจ เวลาโยมถามก็จะได้ออกได้ ต้องทรงจำรักษาเอาไว้ จึงจะเรียกว่า เป็นผู้เก็บรักษาเอาไว้อย่างดี เหมือนกลีบบัวหลวงห่อหุ้มเกสรบัวอย่างนั้น

เป็นทั้งครูและนักเรียน

๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ลูกเณรยังแข็งแรงอยู่ ก็ให้พุ่มตัว พุ่มชีวิตจิตใจ ศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ดี เอาไว้สอนตัวเราเองก่อน แล้วค่อยไปสอนผู้อื่น ต้องเอาตัวของเราเป็นทั้งนักเรียนเป็นทั้งครู แล้วนักเรียนที่ดีที่สุด ก็คือ ตัวเรา ลูกเณรต้องศึกษาเอาไว้ให้ดีที่สุดทีเดียว เพราะต่อไปในอนาคต เราจะต้องบวชเป็นสมณะ เป็นพระผู้ใหญ่